

Сесія Верховної Ради Української РСР

У Києві 12 липня відбулася третя сесія Верховної Ради Української РСР одинадцятого скликання. Перед цим відбулось засідання Ради старійшин, яка розглянула питання порядку денного і організації роботи сесії.

У роботі сесії взяли участь члени і кандидати у члени Політбюро ЦК Компартії України тт. В. В. Щербинський, Ю. Н. Ельченко, Є. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Солотуб, В. С. Шевченко, В. А. Івашко, Ю. П. Коломієць, В. Д. Крючков, В. А. Масол, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк.

Сесію відкрив заступник Голови Верховної Ради УРСР депутат М. К. Задоя.

По доповіді Мандатної комісії, з якою виступив заступник Голови комісії депутат К. І. Панікарський, Верховна Рада прийняла постанову про визнання повноважень новообраних депутатів В. А. Івашко та А. В. Печерова, а також постанову про дострокове припинення повноважень депутата М. В. Романеця.

Затверджується такий порядок денний сесії:

1. Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1986—1990 роки.

2. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю в першому питанні виступив член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів УРСР депутат О. П. Ляшко.

Проект Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР, сказав він, розроблено у відповідності з рішеннями XXVII з'їзду КПРС, XXVII з'їзду Компартії України, Основними напрямками розвитку країни на 1986—1990 роки і на період до 2000 року, а також п'ятирічним планом, схваленим червневим (1986 р.) Пленумом ЦК КПРС і затвердженим п'ятою сесією Верховної Ради СРСР. Проект плану всебічно, з позицій практичної реалізації наміченого партією курсу розглянув і схвалив в основному липневий Пленум ЦК Компартії України.

Особливості плану визначає та важлива роль, яка належить дванадцятій п'ятирічці в реалізації

стратегії прискорення, виробленої квітневим (1985 р.) Пленумом ЦК КПРС, збагаченої і схваленої XXVII з'їздом партії. Треба буде подолати негативні тенденції, що склалися в розвитку народного господарства в 70-х і на початку 80-х років, забезпечити рішучий перехід на шлях інтенсифікації в усіх галузях економіки і сферах діяльності, закласти міцний фундамент для успішного виконання наших програм на перспективу.

Далі доповідач охарактеризував проект плану по основних його позиціях.

Обсяг промислового виробництва в республіці в 1990 році збільшиться проти раніше наміченого на 2,4 мільярда карбованців. Економія за рахунок зниження матеріаломісткості зростає на 600 мільйонів карбованців.

Національний дохід, що найбільш сміло характеризує ефективність господарської діяльності, намічено довести до 121,8 мільярда карбованців — на 19,8 процента більше, ніж у 1985 році.

Головним фактором економічного зростання стане підвищення продуктивності праці. Особливу увагу в проекті плану приділено заходам по прискоренню науково-технічного прогресу і забезпеченню на цій основі значного зростання якісних показників, підвищення ефективності виробництва. У цій справі важлива роль відводиться республіканським цільовим науково-технічним програмам. Застосування прогресивних базових технологій намічено збільшити не менш як у 1,5—2 рази. Це дасть змогу одержати близько 90 процентів усього обсягу економії основних видів ресурсів. Заплановано вивільнити від ручної праці півтора мільйона чоловік — удвоє більше, ніж за попередні п'ять років.

Першорядне значення в розвитку промисловості в поточній п'ятирічці надається підвищенню технічного рівня і надійності машин і устаткування, що випускаються. Поставлено завдання — до кінця п'ятиріччя 80—95 процентів їх основних видів мають відповідати світовому рівню. У проекті плану зна-

йшла належне відображення ліній партії на значне збільшення капітальних вкладень в інвестиційний комплекс. Загальний їх обсяг досягне в 1986—1990 роках майже 135 мільярдів карбованців — на 19,1 процента більше, ніж у попередній п'ятирічці. Затрати на оновлення активної частини основних фондів в обсязі державних коштів досягнуть майже 40 процентів.

Вагомий вклад треба буде внести в реалізацію Продовольчої програми. Намищається збільшити середньорічне виробництво валової продукції сільськогосподарства на 14 процентів, в тому числі зерна — на 29 процентів, цукрових буряків і соянишнику — на 21, м'яса — на 18, молока — на 9 процентів. Пріоритетного розвитку набудуть галузі гектаребери і збереження продукції, сільськогосподарське машинобудування. Шлях до високої продуктивності полів і ферм, підкреслювалось у доповіді, лежить через застосування і суворе додержання вимог інтенсивних технологій.

Доповідач звернув увагу депутатів на посилення соціальної спрямованості плану нинішньої п'ятиріччя. Реальні доходи на душу населення зростуть на 14 процентів, а споживання матеріальних благ і послуг — на 15,6 процента. Виплати і пільги з суспільних фондів збільшаться на 19 процентів і досягнуть у 1990 році в розрахунку на душу населення 600 карбованців проти 510 карбованців у 1985 році. У наступний період дальшого розвитку набудуть сфера обслуговування, житлове і комунальне будівництво.

Потім слово для співдоповіді планово-бюджетної та галузевих комісій Верховної Ради УРСР було надано голові планово-бюджетної комісії депутату В. Г. Маломужу. Він розповів про велику роботу, яку здійснили постійні комісії Верховної Ради УРСР у справі оптимізації галузевих пропорцій, поліпшення збалансованості планів республіки, окремих її регіонів і промислових центрів.

У доповідях та виступах депутатів підкреслювалось, що для реалізації

нових складних завдань слід широко розгорнути пошук шляхів інтенсифікації економіки, приводити в дію її глибинні резерви. Говорилось, що головною умовою здійснення курсу партії на прискорення соціально-економічного розвитку є творча, самовіддана праця кожного, висока дисципліна і організованість.

Із заключним словом виступив депутат О. П. Ляшко.

Верховна Рада одностайно прийняла Закон про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1986—1990 роки.

З доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради УРСР, прийнятих у період між сесіями, виступив секретар Президії Верховної Ради УРСР депутат М. Г. Хоменко. Приймаються закони і постанови про затвердження Указів.

Сесія розглянула питання про деякі зміни у складі постійних комісій Верховної Ради УРСР. Головою Мандатної комісії обирається завідуючий загальним відділом ЦК Компартії України депутат П. К. Мусієнко, головою комісії в закордонних справах — секретар ЦК Компартії України депутат В. А. Івашко, головою комісії по енергетиці — голова Волинського обласного конкомуну депутат В. Г. Федоров, головою комісії по торгівлі — голова Львівського обласного конкомуну М. І. Кирей.

Розглянувши запит депутатів Ю. А. Білодіда, Ю. М. Лелікова, Г. П. Партоли до міністра житлово-комунального господарства УРСР відносно заходів, які намічаються здійснити для поліпшення капітального ремонту житлового фонду, та заслухавши відповідь міністра В. Д. Площенка, Верховна Рада УРСР прийняла відповідну постанову.

Депутат П. В. Балабуса вніс запит про перспективи розширення будівництва житла в республіці, на який відповів заступник Голови Ради Міністрів УРСР, Голова Держплану УРСР В. А. Масол. Верховна Рада УРСР прийняла до відома його повідомлення про те, що Держплан у ході формування річних планів економічного і соціального розвитку республіки виявлятиме додаткові резерви для нарощування обсягів житлового будівництва.

На цьому третя сесія Верховної Ради Української РСР завершила роботу.

(РАТАУ).

УРОЖАЙ-86

Життя в розалі. Для кожного хлібороба нині як свято. Бо ж це вінець минулорічної праці і достаток наступного року. Для помічників комбайнерів старшокласників Валентина Буртового та Сергія Присяного це перша самостійна робота. Початок добрий. Живучи із досвідченими комбайнерами Олександром Кашлем та Володимиром Харламовим, постійно переосвоюють зміни та вдосконалюють.

На знімку: помічники комбайнерів Валентин БУРТОВИЙ та Сергій ПРОСЯНИЙ.

Фото і текст М. САВЕННА.

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

КОМПАНИВСЬКИЙ РАЙОН. Перехідний червоний прапор райкому партії та райвиконком вручено комбайнеру колгоспу «Комуніст» членові КПРС Л. І. Лозіну і його помічникові комсомольцю Анастолію Пономаренку, які вже намолотили понад 5 тисяч центнерів зерна.

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ РАЙОН. Упевнено лідирує у соціалістичному змаганні жаткарів району переможець минулорічних змагань комсомольця Володимир Дінул з колгоспу імені Шевченка. Жаткою

ЖРС-4,9 він скошив хліба майже на 500 гектарах.

НОВОУКРАЇНСЬКИЙ РАЙОН. Минулої неділі найвищою виробітку серед комбайнерів району добилася брати члени ВЛКСМ Василь і Юрій Логвиненки з колгоспу імені Пархоменка. Комбайном «Нива» вони зібрали озиму пшеницю на 25 гектарах і намолотили 736 центнерів зерна. З початку жнив намолот у них перевищує 4 тисячі центнерів.

Майже 5 тисяч центнерів зерна перевіз із поля на тік шофер колгоспу імені Жданова комсомолець Микола Ярошевський.

Сьогодні попереду

Підбито підсумки соціалістичного змагання молодих доярок області за перше півріччя першого року дванадцяті п'ятиріччя:

Марія КОВАЛЕНКО з колгоспу «Союз» Знам'янського району надоїла від кожної корови 3406 кілограмів молока.

Лілія КУЖЕНКО з колгоспу «Союз» Знам'янського району — 3311.

Любов САНЖАРА з колгоспу «Союз» Знам'янського району — 3006.

Тетяна ЛАДАНЮК з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 2767. Надія ТРУБАЛЕВИЧ

з колгоспу імені Куйбішева Гайворонського району — 2727.

Лілія ДЕМЧУК з колгоспу «Дружба» Онуфріївського району — 2723.

Антоніна МАХНО з колгоспу «Первое мая» Малинського району — 2720.

Лілія КОТОВА з радгоспу імені Димитрова Устатинського району — 2700.

Юлія СТОЯН з радгоспу «Маріампільський» Петріпільського району — 2677.

Серафима «ОРОЛЬКО» з колгоспу імені Ульянова Кіровоградського району — 2603.

ТИ З НАМИ, САМАНТО!

...На фоні земної купі — обличчя маленької дівчинки, яка мріяла зберегти блакитну планету для всіх людей. Поруч — розкрита квітка. І хоча її тоненька стеблинка надламана, але її понині продовжує осявати кожного з нас чисте світло усміш-

ки Саманти Сміт. Скульптуру з таким зображенням подарував 8 липня московський автор В. Ансонов матері Саманти — Джейн Сміт.

— Мені дуже хотілося передати почуття всіх у той момент, коли ми погнали про трагічну загибель

дівчинки, яка поклала собі на плечі нелегкий вантаж дорослих турбот, — сказав скульптор. — Родесники Саманти попросили зобразити її такою, якою запам'яталась вона їм під час зустрічей на нашій землі.

З хвилюванням вдихається Джейн Сміт у дорозе обличчя дочки.

— Я глибоко зворушена, — говорить вона, — що Саманту пам'ятають у вашій країні скрізь, продовжують її справу і діти, й дорослі. Будемо всі разом боротися за мир.

А ти завжди будеш поруч з нами, Саманто!

І. ТИМОХІНА, кор. ТАРС.

Москва.

ТВОЯ СУСПІЛЬНА СВІДОМІСТЬ

Ти береш участь у масовій роботі, в антивоєнних акціях комсомолу, вступаєш на мітинг солідарності з народом ДРА, робиш свій внесок у фонд боротьби з чорнобильським лихом, разом з іншими виходиш на комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений Дню української молоді. І, може, навіть не завжди до кінця усвідомлюєш, що всі ці вчинки — це конкретні свідчення певного рівня твоєї суспільної свідомості. Тому що суспільна свідомість є відображенням суспільного буття людей. Вона являє собою сукупність ідей, теорій і поглядів, а також понуттів, звичаїв, традицій, настроїв людей, породжених сучасним і частково минулим суспільним буттям. Отже...

1. Як ти оцінюєш рівень власної суспільної свідомості?

2. Які у тебе є підстави саме для такої оцінки?

3. Як, на твою думку, впливає на твою суспільну свідомість морально-психологічний клімат у колективі, де працюєш або навчаєшся?

4. Чи маєш ти впевненість у тому, що кожна людина може впливати на рівень суспільної свідомості інших людей? Чи намагався ти коли-небудь справляти такий вплив?

5. Чи допомагає тобі усвідомлення свого суспільного обов'язку у вирішенні складних життєвих проблем? Коли так, то яких і коли?

Якщо вважаєш за потрібне, вкажи свій вік, фах, адресу, прізвище, ім'я та по-батькові

Заповнену анкету з відповідями надішли, будь ласка, на адресу: 316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар».

МИ З СИНОМ
У СЕБЕ ВДОМА

До редакції надійшов ще один відгук на публікацію «Цього ви собі не пробачите...» («МК» за 17 квітня ц. р.).

У сповіді П. Сташевської — понівачена «вільним» життям на Заході доля людини. Нам, радянським людям, не відомі такі поняття, як безробіття, плата за медичну допомогу та за навчання тощо. Не знала цього і Сташевська, яка слухала розповіді своїх сусідів-євреїв про «землю обітовану».

Я особисто закінчила технікум річкового флоту, 24 роки працюю за спеціальністю у колективі обслуговування шлюзу. Трапилось так, що моя єдина дитина дуже важко з'являлась на світ. Лікарі нашої районної лікарні зробили все можливе, щоб врятувати мені життя. Я сповнена вдячності лікарям-акушерам Н. С. Жуковській і Г. Г. Третяк, які врятували мені життя.

Близько місяця перебувала я у дитячому відділенні, де лікар С. К. Деружинська, медичні сестри Валентина Савченко, Валентина Дубинська та ін-

ші виявили велику чуйність, людяність, турбуючись про мого Альошку.

Підріс синок, і я віддала його у дитсадок №15, де він оточений увагою вихователів... Що й говорити, хороших, чуйних людей навколо дуже багато.

Та сталося у нашій сім'ї і таке: кілька років тому мій двоюрідний брат за намовою рідних своєї дружини виїхав до Канади. Він пише, що досить непогано зумів там влаштуватися. І от дехто із знайомих, почувши про це, почав мене питати, чи не хотіла б і я виїхати із нашої країни. Мені ж про це навіть подумати совісно, кажу я їм. Бо для мене такі поняття, як Батьщина, край, де народився, віріє, батьківська земля, рідний народ — не пусті слова. Я тут у себе вдома, я завжди впевнена у своєму завтрашньому дні, в тому, що мій син теж завжди матиме все це. Аби тільки був мир на землі, аби не заважали палії війни робити нашому народові його мирну справу, атілювати у життя рішення XXIII з'їзду партії, спрямовані в першу чергу на даліше поліпшення нашого добробуту.

С. ДУНАЄВСЬКА,
диспетчер шлюзу.
м. Світловодськ.

ВЕЧІР ЛІРИКИ

В гуртожитку Олександрівського середнього профтехучилища №33 відбувся літературний вечір, присвячений пам'яті воїна-поета Олександра Стоаби.

Мужний лейтенант, виконуючи міжнародний обов'язок на землі Афганістану, ціною свого молодого життя прикрив бойових побратимів. Олександра Стоабу по смертю нагороджено орденом Леніна, прийнято в Спілку письменників СРСР.

Ніхто не знав, що лейтенант пише вірші. В дні пропетровського видавництва «Промінь» вийшла його поетична збірка «Пісня грози сильнішої, а в Москві побачили світ три книги: «Звезда роздається в огонь», «За таврою атак» і «Поданга полет бессиловий».

На вечорі звучали крашні вірші поета.
К. ДАНИЛОВА.

Він узяв чисту виправдану сорочку і сказав Людмилі:

— Наша добровільна народна дружина сьогодні чергує. Що як і ти підеш з нами?

— А дільничний не заперечуватиме? Чергують же заводчани.

...Бригада Сергія Усенка пройшла тихою парковою алеєю. Все було нормально цього пологого літнього вечора — на шляху дружинників не зустрічалися ні п'яниці, ні розбишаки. В місті був порядок. Раптом біля вітрини магазину Сергій побачив парубіка, який підозріло поглядав за рг будинок. Потуплювавши на місці, кинувши на бруківку недопалок сигарети, полентався байлувати проїжджого частиною вулиці. Сергій зупинив його:

— Ти чого пудьгуєш? Загубив щось чи когось чекаєш? Бачу, сумно тобі?

— А що робити?.. В магазинах тепер нічого зберігати не купиш так просто... То ходжу собі... Аж стомився...

— Отож. Точно сказано: людина найбільше стомлюється, якщо їй нічого робити.

Парубіко раптом підніс голос:

— А ти хто такий, щоб мене повчав? Сам ще зелений. Що ти знаєш, як треба жити...

Втрутилась у розмову старший майстер Ольга Голік.

— Він-то знає... Пережив би ти скільки, як Сергій...

Хлопець здивовано подивився на молодого дружинника з червоною пов'язкою на руці, кашлянув в кулак.

А Сергій, стиснувши міцно кисть руки хлопця, мовив:

— Гаразд, гаразд, йди собі. Тільки не вештайся зічкер'я. Ти знайди собі хорошого товариша. Щоб з ним тобі було цікаво і добре...

Не знав той хлопець, що з ним розмовляв і бажав йому добра не просто молодий робітник з «Червоної зірки», і не звичайний дружинник, який відбував свій день за графіком. Сказала ж он Ольга: «Пережив би ти скільки, як Сергій...». А він, Усенко, за свої двадцять два роки бачив немало... Він, військовий механік-водій підрозділу особливого призначення, не один раз виринав з вогняної віхли, що здіймалась на афганській землі, — виручав товаришів, поспішав на допомогу в мирні сели-

ща, де коїли свою чорну справу банди душманів. Звірства бандитів перевершували фашистські. Там, на дорогах поміж скель, в ущелинах, чатувала смерть. Але марш-кидок тривав. Бо там, за перевалом, душмани підірвали афганські автомашини з паливом, зруйнували автоостраду. Треба було поспішати, бо в радянських поїлів був обов'язок, високий інтерес-

Дорога до матері

ціональний обов'язок — допомогти афганським друзям.

Сергій ніколи не розповідає товаришам, як йому насправді служилося, в якій перипетії потрапляв, скільки втерпів, вистраждав у ті хвилини, коли, здавалось, вже була безнадія. Але виручали на тренування волю, натреноване фізично тіло і міцне серце. Часто згадував там, на афганській землі, батька-фронтовика, який, проводжаючи сина на армійську службу, говорив: «В школі ти став спортсменом-розрядником — добре бігаєш, добре стріляєш. Завдячую за це учителям. Але запам'ятай: це тебе не виручить сповна, якщо зневірився в скрутку хвилину. Ти зроби неможливе — якщо це треба. І не зрадь нашій вірі — ми воювали за правду!».

АВТОБІОГРАФІЯ Сергія Усенка вміщується на одному аркуші паперу. Після закінчення Жданівської десятирічки, що на Вінниччині, вчився в СПТУ, став трактористом-машиністом. В армії — механік-водій. Приїхавши до брата Володимира погостювати в Кіровоград, вирішив записатись в робітники.

— Мені б будь-яку роботу, — говорив Володимир. — Щоб одразу було видно, що я роблю, що це з моїх рук.

У деревообробному цеху майстер М. Є. Шевченко довго не напучував Сергія. Не пройшло й місяця, як він уже освоїв кілька верстатів. А невдовзі й налагодив замінив. Заточував інструменти також чи не найкраще на дільниці.

Товариші обрали його своїм бригадиром. І тепер він відповідав уже не лише за себе. Тож коли ми прийшли на завод, щоб сфотографувати його, то

бачили: Сергій до початку зміни метався по дільниці, наче його збудили клікалі, благали рятунку. Тільки так здавалось — всюди був порядок. Але Сергій все ж хотів упевнитись, чи кожен верстат працює в голий ритмі, чи добротна деревина, уточняв замовлення суміжників, щось підказував учням десятирічки №13. Микола Скляниченку та Євгену Торговцю, які під час

літніх канікул вирішили попрацювати в заводському цеху.

Такого ще не було, щоб бригада не виконувала місячного завдання. Треба зробити за зміну тисячу держаків для мотик — зроблено, треба виготовити велику партію поручнів для сіялок — бригада старається й запас мати. А в бригадира турбота про те, щоб все гаразд було з торцювкою і шліфуванням. Адже дільниця випускає продукцію з особистим клеймом якості. І навіть деталі до дитячої іграшки, до грабельок, наприклад, робиться тут ювелірно — верстатники знають свою справу на відмінно. Працюють на бригадний наряд, в Усенка і його товаришів справді господарський підхід до справи — як в хорошій сім'ї — всі за одне.

Та ось випадок: молода робітниця зробила кілька прогудів, записилась на роботу. Бригада вирішує: «Хай залишить нашу бригаду, це — пляма на наш колектив». Сергій одразу збентежився: «Невже така неприборкана ця прогудильниця? Невже софісті не має! Всіх же підводить. Може, щось вдома трапилось?». Запропонував бригаді: «Геть з цеху ми не можемо її спроводити. Хай працює поруч, але не на один, на свій наряд. Отримає, звичайно, менше, то одразу збагне, чого вона варта без нас, досвідчених, які отримували порівню». І дівчина зрозуміла свою помилку. Але Сергій чекав: хай сама скаже, хай вибачиться перед усім колективом.

Він, Сергій Усенко, ніколи не говорить: «Це — я зробив, це — моя заслуга. Це мої дві цюри в день суботника. Це мій рекорд місяця». Навпаки: «Наша бригада постаралась. Була б доброякісна

сировина, відбірня, висушена... Ми готові прискорити процес виробництва». І називає імена кращих шліфувальників Марії Кошми та Людмили Гордієнко, і дякує за настанови старшому майстрові М. Є. Шевченку.

А що скажуть вони про нього?.. Це дуже важливо, що скажуть люди про тебе... Робітниця з багаторічним стажем Галина

НАШ СУЧАСНИК

Петрівна Філева, яка дала Сергію рекомендацію в партію, значимо підкреслює: «Він просто совісний. Руки в нього чисті, умлі. І дуже любить, щоб усе було гарне з того, що нами зроблено. Це ж для людей. Суджу перед усім з того, що і як робить людина».

Він їхав до матері-пенсіонерки на Вінниччину. Він знав, що вона запитає: «Як там ти живеш, сину?». Не запечалить він її, а вітшить. Бо чесна його дорога — до неї, рідної матусі, до мети, яку вибрав. Бо все з честю рук. Хоч є в матері свій город, є хліб і до хліба. Та все одно син везе їй гостинці з міста. І найбільшою віткою для Тетяни Іванівни буде поява в хаті невістки.

— Ось вам помічник, мамочко — скаже Сергій. — Давайте нам роботу в хаті, в обійсті, на городі. Я буду робити татову роботу, Люда — твою. А ти ось сядь на цей осличчик і відпочинь.

Тетяна Іванівна дивилась на сина, котрий, як і Афанасій, не раз дивився у вічі смерті, заступаючи їй шлях зі зброєю в руках, дивилась і бачила, що Сергій уже зовсім дорослий. В очах немає страху. І журби нема. Тільки сама теплість і світло доброти. То щастя для матері бачити таким сина, котрий всю дорогу до неї думав і не міг передумати: «А чи не було в мене такого, щоб засмутило її, мою маму, яка так багато вистраждала за своє життя, а тепер овдовіла?».

Ні, тільки тішитиметься вона тобою, Сергію. Бо ти не зронив поганого зерна на дорож до неї.

М. ШЕВЧУК.

Після МК
Виступи«СТОМЛЕНИЙ
ЛИК
МОЛОДОГО
НОВАТОРА»

Після публікації 8 травня цього року в «Молодому комунарі» критичної кореспонденції під таким заголовком редакція отримала відповідь з Новоміргородського райкому комсомолу. Перший секретар РК ЛКСМУ В. Бурич повідомив: «Корес-

понденцію обговорено на засіданні комітету комсомолу шахти «Новоміргородська». Критику визнано правильною. Комітет комсомолу намітив ряд конкретних заходів по вправленню вказаних у матеріалі недоліків. Зокрема, оновлено склад секторів молодих раціоналізаторів і винахідників шахти, переглянуто обов'язки кожного його члена для поліпшення контролю зачасним впровадженням рацпропозицій у виробництво, індивідуальної роботи зі спілчанами та молоддю тощо.

Крім того, кореспонденцію обговорено на інструктивно-інформаційному семінарі секретарів первинних комсомольських організацій, начальників штабів «КП», де комсомольських працівників зобов'язано узяти на контроль питання новаторства се-

ред комсомольців та молоді міста й району. Зокрема, рекомендовано ширше вести соціалістичне змагання серед молодих новаторів за досягнення високих показників у технічній творчості, а також зміцнити громадський контроль за допомогою штабів і постів «Комсомольського прожектора» за своєчасним розглядом, оформленням та впровадженням рацпропозицій».

«КРАПКУ
СТАВИТИ
РАНО...»

Під таким заголовком 13 травня ц. р. в «Молодому комунарі» було опубліковано критичну кореспонденцію, де на конкрет-

ному прикладі було показано низький рівень лічбової роботи в СПТУ №1 м. Олександрії. Відповідь на газетну публікацію надіслав перший секретар Олександрійського міського комсомолу Анастолій ЮНАК. В газетному матеріалі «Крапку ставити рано...», повідомив він, були висловлені справедливі критичні зауваження на адресу адміністрації, комітету комсомолу СПТУ №1. Міським комітетом комсомолу було проаналізовано стиль роботи комсомольського комітету училища з профілактики правопорушень і виявлено цілий ряд недоліків.

Комітет комсомолу СПТУ №1 вчасно не підреагував на випадок правопорушення, до якого були причетні учні О. Кадиров, Л. Штефан, С. Кирпича та С. Прохоров. До речі, по-

дібні випадки не поодинокі. Заходи почали вживатись лише після публікації в «Молодому комунарі». В усіх групах училища пройшли відкриті комсомольські збори, на яких обговорено і засуджено поведінку правопорушників. Комітет комсомолу СПТУ №1 намітив заходи по поліпшенню профілактики правопорушень.

На засіданні бюро міського комсомолу України 22 травня (протокол №63) С. Прохорова виключено з лав ВЛКСМ.

Комітет комсомолу СПТУ №1 (секретар О. Метка) суворо вказав на недоліки з профілактики правопорушень серед неповнолітніх і несвоєчасне реагування на ці випадки.

ДО НОВИХ ВИСОТ

у господарському та культурному будівництві, а приспорою науково-технічного прогресу закладів освіти і дівчат Толбухінського округу НРБ газета «Добруджанська трибуна». Як повідомлялося в одному з її номерів, за останні роки вищу і середню спеціальну освіту одержало 2606 молодих добруджанців. Вони реалізують свої творчі можливості майже в усіх сферах матеріального та духовного життя округу. Нині більше тисячі ста молодих людей, в тому числі й комсомольців, продовжують освіту в навчальних закладах округу без відступу від сиротництва.

Для гармонійного розвитку трудової молоді в окрузі споруджено нові спортивні бази, культурно-освітні заклади, реконструйовано клубні заклади ЗЕНА, фабрики «Жакарда». Успішно йде будівництво молодіжних комплексів у містах Каварна, Крушари. Комсомольські загони будівельників беруть участь у спорудженні 15 будинків на 459 квартир для молодих сімей.

КОНКУРС СТРИГАЛІВ ОВЕЦЬ

Генералтошевського аграрно-промислового комплексу відбудує на одній з передових ферм району. Головна увага учасників конкурсу було звернуто на темп та якість стрижень, застосування новітніх прийомів у роботі. Суперниками в традиційному змаганні були 16 стригалів, які виборили першість на відеорефермах АПК.

Найкращих результатів добився Костадін Стоянов. Він відпрацював блискуче, скориставшись високоефективним австралійським методом стрижень, одержав найвищі бали і заслужено посів перше місце в конкурсі. Проявивши тут неабияку майстерність, уміння економити час на різних операціях Дженко Стоянов. Йому журі присудило друге місце. Третє поділили між собою Мудьо Нєдков і Севда Нєаксієва — також стригалі високого класу.

«ІНФОРМАТИКА»

так називається новий навчальний предмет, розрахований на 140 уроків. Він впроваджується в IX і X класах шкіл, а також на першому та другому курсах середніх училищ і технікумів.

Це стало можливим після того, як Міністерство народної освіти НРБ забезпечило навчальні заклади необхідною технікою. В листі до редакції газети «Добруджанська трибуна» з приводу опублікованої статті «Увага математичній інформатиці» міністерство вказало на актуальність і вчасність порушень у ній питань, тісно пов'язаних з математичною підготовкою учнів. «Інформатика» віднині стане такою ж обов'язковою навчальною дисципліною, як і всі інші складові середньої освіти.

Добірку по матеріалах толбухінської округної газети «Добруджанська трибуна»

Ці слова мені запам'яталися з дитинства. Їх казав наш сільський музикант, капельмейстер духового оркестру, жартівник і колоспний електромонтер «золоті руки» Ясько. Після польки «на два боки» чи півгодинного танцю «Ой чоботи, чоботи ви мої...» хтось із знеможених невтримним вихором танцю вигуквав «Спасибі!», і тоді Ясько, знічав викиваючи воду зі свого кученького й п'яного-переп'яного власноручно корнати, прискалював на вдячника око, підбирав догори куточок вуст і казав: «Зараз такі гроші не ходять...».

Ці слова я сприймав тоді не інакше, як жарт, бо справді слова ті мовилися швидше ради весільних веселощів, але зовсім не думалося тоді — яка мораль криється за цими безневинними на перший погляд словами.

Якщо Ясько ці слова казав заради вітих, веселощів (це так, бо «за спасибі» він ремонтував хлопцям мотоцикли, встановлював старенькій бабусі електричного «гусака» над стріхою, справляв по всьому селу примуси й керогаси...), то сьогодні вони приходять на пам'ять, як правило, з іншого приводу. Для окремих сьогоднішніх наших сучасників такі гроші, як «спасибі», не ходять.

Не кажу вже про закінчених хапуг, рвачів, для яких смыслом життя стало прагнення наживи будь-яким способом. Не про водіїв автокранів, які знаходять час відірватися від роботи на будівництво приватного гаража й здерти з хазяїна по п'ять карбованців за перекриття однієї панельної плити. Не про доставщика меблів, який гнатиме свою халабуду через усе місто з одним-єдиним диваном, аби увібгати в жменю липкий «червінець». Не про сантехніка, який, помінявши прокладку у крапковій, топтатиметься біля порога, поки йому не подякують троячкою... Не про таких кажу. А кажу про людей, які спеціально не займаються наживою. Але якщо трапляється нагода — вони свій шанс не упустять.

Ви маєте свій власний автомобіль. В суботу зібрались до товариша в

справі гайнути кілометрів за 30—40 від рідного села чи міста. І тільки вирішили за окраїну, як вам голосують: подорожній просить підкинути його до наступного населеного пункту. І платити, звичайно. Хто як: пасажирі теж різні бувають.

А якщо задарма? «За спасибі!» Адже ви не спеціально виїхали «на заробітки», вам же все одно треба було їхати — чом

у Знам'янку до моєї тітки в гості. Не було чим, бо автобуси вже всі пішли. Зупинили «Жигулі». Шофер сказав: «Якщо заплачете по 5 карбованців кожен, то відвезу». Біла пошта нас зупинила міліція. Машина синього кольору. Ось такий заробіток: за годину — 15 карбованців. Вигідно мати власний автомобіль! Але навіщо для цього він купувався?

Коли людині треба кудись терміново добратись — вона не стоятиме

пильно подивився мені в очі. «Гроші в портфелі, а розрахуюсь...». — «Дада, дада, п'ять карбованців!».

Він навіть не опустив очі, а дивився прямо й вимогливо. Я знав скільки кілометрів від Кіровограда до Аджамки, міг приблизно прикинути скільки коштує ця дорога «Жигулями», але якби він попросив «п'ятдесят карбованців» — на вагаючись, сів би в машину. І ніколи

переконані в благородному впливові мистецтва на виховання людини. У «Душі про вчителів» Івана Драча (поема про видатного педагога сучасності, нашого земляка В. О. Сухомлинського) так мовиться про силу мистецтва: «Тримавши в руках скрипку, людина не здатна до подвигу лихого... Але... В даному випадку мистецтво було, певно, збоку. Культура — поняття не

ПЕРОМ ПУБЛІЦИСТА

«ЗАРАЗ ТАКІ ГРОШІ НЕ ХОДЯТЬ...»

би людині не зробити добро?

«Ні, — скажете ви. — За кого ви мене маєте? Спасибі в кишеню не покладаш. За спасибі тобі на заправці бензину не дадуть...».

Але це ж те саме, що по дорозі піднести чужій людині важку сумку й взяти за свою «роботу» гроші.

Ми сьогодні розучилися дякувати. А ще більше розучилися (забули, а може, й не вміли, бо не навчили батьки) приймати подяку. Не загорнуту в папір чи зігнану в кулаці, а висловлену щиро, лагідно милозвучними словами: «спасибі», «дякую»...

Бо — «зараз такі гроші не ходять».

19 червня цього року активісти «Комсомольського прожектора» державтоінспекції управління внутрішніх справ обласного конкому на трасі Кіровоград — Знам'янка зупинили кілька приватних автомобілів.

«Жигулі» Б10-39КД належать дефектоскопістській будівельно-монтажній управлінню № 8 Василеві Калужному.

З письмового пояснення власника автомобіля органам внутрішніх справ: «З 18 години був з жінкою в німі. Занічилось німіно — відвіз її додому, а сам поїхав в Олександрію. По дорозі взяв трьох пасажирів біля заправки — у Знам'янку».

І жодного слова про гроші. Так наче «за спасибі» віз трьох незнайомих у Знам'янку.

З пояснювальної записки пасажирів В. Козачука: «Разом із шкільними друзями зібрались поїхати

за ціною: заплатити стільки, скільки запросять. А вимагають, зневажаючи всякі людські чесноти.

Торік у серпні я квантився в Олександрію до товариша. Настрій був чудовий. І квитка здобув, поштовхавшись в розпашілий черзі задушливого підвалчика на залізничному вокзалі (про новий автовокзал тоді ще тільки мріяли), і мандрівка з Олександрії мені уже бачилась незвичайною — в Асканію Нозу, до дикого ковильного степу, мандрівка в якесь там даане століття, і довгожданне зустріч з добрим моїм товаришем — не бачились давно...

Я поклав свого портфеля-дипломата на сидіння і сказав сусідці, літній жінці: «Піду візьму газет у кіоску...». Здається, черга до кіоску асередині вокзалу була короткою, здається, не барився я, купуючи газети, але коли вискочив на ганок — автобуса мого не було. Кинувся до одного, кинувся до другого — поїхав, кажу, ось тільки-но... Що робити? Доганяти машину. На вокзалі їх багато — і таксі, і приватних. Одного таксиста попросив, другого — відмовляються. А час іде. Підбігаю до червоних «Жигулів»: «Автобус треба догнати, допоможіть... Там портфель, документи...». — «Це Олександрійський ЛАЗ, що через Аджамку ходить? — Кожне слово розтягує, мов назмисне. — Раніше, як в Аджамці, ми його не доженем... Ти знаєш скільки це коштуватиме?» — Він

було вагатись, і так не хотілось, щоб пропало прийдешнє свято — мандрівка на південь, побачення з товаришем...

Через Новоминолаївку ми обігнали автобус ще в Кіровограді (він, видно, затримався десь добре при світлофорах), проте не знали про це і довго не чекали його в Аджамці. За цей час водій знайшов собі трьох пасажирів на зворотній шлях. А мені побажав, звично бгачучи двадцять п'ять карбованців у кишеню: «Щасливої дороги! Та дивись — не лопи більше гав!».

Того ж самого дня, 19 червня, працівники державтоінспекції зупинили автомобіль 23-98 КДС контролера відділу технічного контролю заводу «Гідросила» Миколи Лакмана. Від нового автовокзалу до Соколіної він заповів «Гроші наперед!» для трьох пасажирів — 6 карбованців. Ціну шляху з автовокзалу до селища Нового — 10 карбованців — встановив власник «Жигулів» В10-56КД Дмитро Вихрист (працює в с. Вільшанці по договору).

Зарплати їм не вистачає на прожиття. Вечері, коли ащухає рух автобусів, вони вирушають до аеропорту, автовокзалу, залізничної. За додатковим прибутком.

В письмовому поясненні Олександра Чеботарьова («Жигулі» А08-52КД), якого теж зупинили молоді міліціонери того дня, читаємо: «Зустрів знайомого Колю, який пообіцяв дати на бензин до селища Нового із залізничного вокзалу». Той «бензин», як пояснив «знайомий Коля», коштує 6 карбованців.

А працює О. Чеботарьов концертмейстером будинку культури Кіровоградського заводу радіовиробів. Справді, важко собі пояснити співіснування в одній людині тієї культури і цієї «культури». Ми

однозначне: є культура зовнішня, а є внутрішня... Часто сама її не вистачає, аби між карбованцем і подякою вибрати останнє.

Минулої неділі я добрався з Відрадної Долини до Бобринця. Стояв на шляху, голосував. Проїжджали «Волги», «Москвичі», «Запорожці», ЗІЛі, рафіки... Повні й порожні, з кіровоградськими номерами й ні — обдавали вітром і пилюкою. Легковічки проїжджали мимо, а потужний КамАЗ зупинився.

Молодий шофер Бобринської сільгосптехніки (Віктором назвався) розпитував, розказував... Симпатичний хлопець, минулої осені відслужив в Армії, в Афганістані служив.

— Півгодини стояв, — кажу йому. — Стільки легковиків пройшло, не зупиняються...

— Як же ж не станеш, коли людина просить? — дивувався Віктор. — Та й самому цікавіше — щось почуєш, своїм поділишся...

У Бобринці він зупинився й показав дорогу до автовокзалу. А коли я поклав карбованця на сидіння, він скрушно похитав головою й докірливо запитав:

— Хоч, щоб розсердився?

...«Зараз такі гроші не ходять...». Бачу лукаву примружену посмішку нашого сільського музиканта Яська і хочеться йому сказати: ходять, дядьку Ясько, ходять!

В. БОНДАР.

«ХТО ТУТ У НАС НЕВИХОВАНИЙ?»

До редакції час від часу надходять листи, автори яких просять розповісти про організацію танцювальних вечорів і дискотек для молоді. Думаємо, досвід Знам'янського Палацу культури залізничників вас зацікавить.

Гості потрапляють у зал за запрошеннями. На їх зворотному боці — 15 номерів, з яких пропонується закредити три. У процесі вечора відбуваються

і тим, хто агадав, урочисто вручаються призи. Як правило, це нові диски чи магнітофонні касети з записами популярних пісень. За аналогією зі «Спортлото» гра називається «Дискотек».

Практикуються номеризації. Наприклад, заучити пісню. Треба назвати авторів музики, віршів, виконавця. Ніби легко. Та підбираються пісні не прості, а з цікавою історією, наприклад, написані

комусь у посвяту. Про це вже не кожен знає. Хто знає, тому таж приз.

При Палаці працює секція кінолюбителів. Хлопці бувають на вечорах і роблять зйомки. В об'єктиві їхньої камери потрапляють і ті, хто не танцює, а викиляється. На наступних вечорах відвідувачам у перерві між танцями пропонують подивитись фільм «Як не треба танцювати». Екран освітлюється — і багато танцюючих впізнають

ДОСВІД

себе та своїх знайомих.

У прохолодну пору року трапляється, що дехто з відвідувачів пробирається в зал у куртці чи плащі. Організатори вечора пильно стежать за такими і, влучивши момент, раптово обривають музику і запалюють світло. На весь зал звучить голос ведучого: «У нас появилася невихована людина. Поки вона не вийде, ми програму не продовжимо». Винуватець мусить йти в гардероб... Так поєднуються на вечорах розваги з вихованням. Наш кор.

ІГРИ ДОБРОЇ ВОЛІ. 17-річна Тетяна Дручиніна стала переможницею в багатоборстві турніру з художньої гімнастики. Чотири десятибальні оцінки — такий переможний результат десятикласниці з Одеси.

ФУТБОЛ. Минулої суботи кіровоградська «Зірка» в Ужгороді грала з місцевим «Закарпаттям». Нічия — 0:0. Сьогодні наші земляки в Хмельницькому зустрічаються з «Поділлям», а 20 липня на своєму стадіоні приймуть вісницьку «Ниву».

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА. У криворізькому спорткомплєксі «Богатир» закінчилась матчова зустріч між юнацькими збірними десяти міст РРФСР і УРСР на приз дівчи Героя Радянського Союзу В. М. Михлики. В цьому турнірі брали участь 56 вихованців ДЮСШ. У групі юнаків не мали собі рівних господарі помосту, які набрали в сумі 339,28 бала. І збірники дівчат СК «Богатир» значно опередили (231,89) решту призерів — номанди Миколаївської ДЮСШ міськно (219,88) та Кіровоградської ДЮСШ з товариства «Динамо» (219,25). Криворізькі спортсмени забрали всі золоті медалі. А срібні віддалися Г. Савеліній з Миколаєва та Кіровоградці І. Поповічній.

Фото С. МЕТЕЛИЦІ. Фотохроніка ТАРС.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник Ігор доброї волі. 8.55 — Документальний телефільм «Відгуківся, сурмачі». 9.15 — «Міста мого Раді». Концерт радянської пісні. 10.15 — Телефільм для дітей студії «Грузинський телефільм»: «Якось в Шанхай». «Маленький детектив». 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Науково-популярний фільм «Лабораторія океан». 15.40 — Концерт Державного Сибірського російсько-пародійного хору. 16.20 — Новини. 16.25 — Російське мистецтво. Різдвяне і розпів по дереву. 16.55 — П. Брамс. Концерт для скрипки з оркестром. 17.40 — Мультифільм. 18.15 — «Наука і життя». Транспорт: проблеми науки і впровадження. Передача 2. Участь бере мілітер малаїя СРСР М. С. Копаєв. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Дюдяна і закон». Що ж таке петрудові доходи? 19.30 — Новини. 19.40 — «Здрастуй, мир, здравствуй, друг!». Естрадна програма з Талліна. 21.00 — «Час». 21.40 — Ігри доброї волі. Парусний спорт. Бокс. Спортивна гімнастика. 23.10 — Сьогодні у світі. 23.25 — Щоденник Ігор доброї волі.

ЦТ (II програма)

10.00 — Новини. 10.20 — Доброго вам здоров'я. 10.50 — «Світає поле». Республіканське свято народної творчості в м. Тернопіль. 12.25 — Художній телефільм «Народжена революцією». 1 серія. 13.30 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Сьогодні у світі. 16.40 — Циркова програма. 17.10 — Телев'зійна реконструкція виробничого об'єднання «Херсонський комбайновий завод імені Петровського». 17.25 — Для старшокласників. «Товариш». 18.00 — Кінопрограма «У світі прекрасного». 18.30 — Від медіої до медіої. Фільм-концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Непокорний серія». СІТУ № 14. (Кіровоград). 20.20 — День за днем. (Кіровоград). 20.30 — Документальний телефільм «Крутизна». 20.50 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Народжена революцією». 2 серія. 23.00 — Новини.

ЦТ (III програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — Художній. 9.10 — Грати лауреати всесоюзного конкурсу О. Федорова (білатіна). В. Сидельников (гітара). 9.35 — «Навчання». Тележурнал. 10.20 — Школа. 10.50 — Об'єкти. 11.35 — Фільм «Діти». «Кіттан Зорені-Голова». 2 серія. 12.40 — Програма Данестанського телебачення. 13.20 — Французька мова. 14.25 — Сільська година. 15.25 — Новини. 15.30 — Ігри доброї волі. Перетворення війни. Волейбол. Чоловіки. Бокс. 17.30 — Музичний кіоск. 18.00 — Новини. 18.20 — Чемпіонат світу з баскетболу. Чоловіки. 19.00 — Ігри доброї волі. Теніс. Волейбол. 19.45 — Вечірня казка. 20.00 — Ігри доброї волі. Спортивна гімнастика. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Веймарський парад». Справжній суддя, що бачить. 23.00 — Щоденник Ігор доброї волі.

СЕРІА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник Ігор доброї волі. 8.55 — Клуб мандрівників. 9.55 — Фільм «Діти». «Об'єкти». 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Далеке — близьке». Документальний телефільм. 15.30 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю Адзінської АРСР. 16.00 — Новини. 16.05 — Життя відомих людей. Фільм «Валерій Чкалов». 17.30 — Розповіді про найкращих героїв. 18.00 — Хорові твори С. Танькова видані Москомітету камерний хор. 18.15 — Мультифільм. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Світ і молоді. 19.35 — Фільм «Одним надіється гуртожиток». 21.00 — «Час». 21.40 —

Ігри доброї волі. Показові виступи з фігурного катання. 23.20 — Сьогодні у світі. 23.35 — Щоденник Ігор доброї волі.

ЦТ (II програма)

10.00 — Новини. 10.20 — 1 людина. 1 людина. 12.20 — Художній телефільм «Народжена революцією». 2 серія. 13.40 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Студія «Золотий кіоск». 17.30 — Агитпроп: проблеми і пошуки. 18.00 — «Музичні барани». Фільм-концерт. 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Футбол. «Торпедо» (Москва) — «Динамо» (Кіев). На час перерви — День за днем (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Народжена революцією». 3 серія. 23.00 — Новини.

ЦТ (III програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35 — Телефільм «Неймовірно при, або Справжній поділ, або благополучно завершено своє родинне життя». 9.55 — «По Радянському Союзу». Кіножурнал. 10.15 — «Шляхи реформи: через два роки». 10.45 — Концерт ансамблю народного танцю «Земля». Таллінський телефільм «Земля». 11.15 — «Іх екзистенціальна війна». Зустріч інтелектуалів з випускниками військових училищ часів Великої Вітчизняної війни. 11.50 — «Всього ніч і струна». Фільм-концерт. 12.25 — Фільм «Діти». «Наша Руська і його друг

3 15 по 19
липень
1986 року

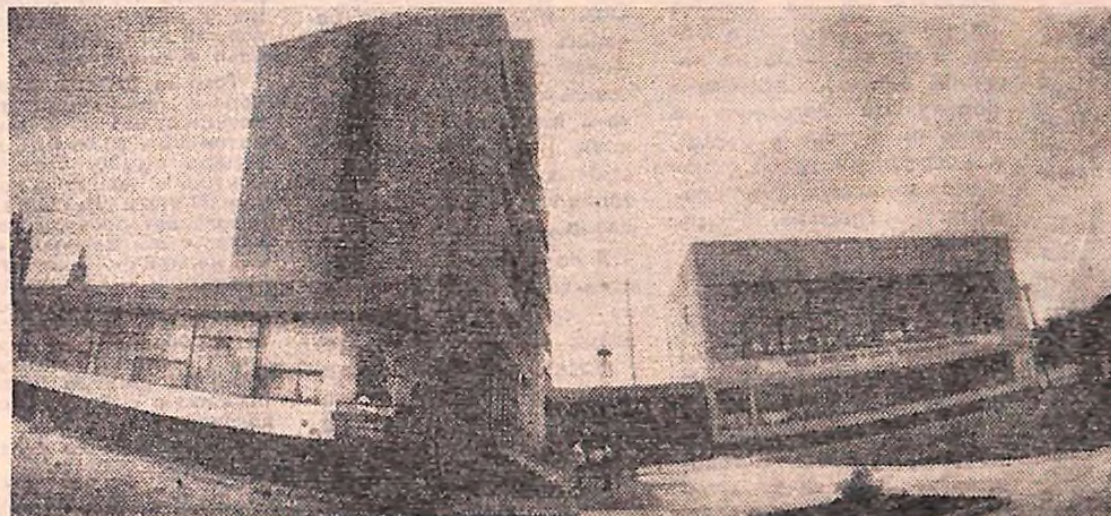
ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник Ігор доброї волі. 8.55 — Очевидне — неімовірно. 9.55 — Фільм «Одним надіється гуртожиток». 11.20 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські горизонти». Документальний телефільм. 15.40 — «Французький альбом». Музично-поетична композиція. 16.25 — Новини. 16.30 — Шахова ніч. 17.00 — Веселі старти. 18.05 — Мультифільм. 18.15 — Творчість — норма життя. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «За словом — діло». Економія і бережливості — справа партійна. 19.35 — Телеміст «Діти

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.40 — Фільм «Соколов». 1 серія. 9.45 — Мультифільм. 10.15 — Т. ван Бетховен. Фантазія для фортепіано хору і оркестру. 10.40 — Сільська мова. 11.10 — Г. Державин. Сторінки життя і творчості. 12.00 — Ігри доброї волі. Волейбол. Чоловіки

З багатьох об'єктів України приїжджають у Кіровоград фізкультурні активісти, щоб на республіканській навчально-курсовій базі «Колоса» підвищити свій фаховий рівень. Вчаться інструктори по спорту з сільських колективів фізкультури вчаться головні райрад «Колоса».

На знімку: нова республіканська навчально-курсова база в Кіровограді.

Фото В. ГРИБА.

З ФУТБОЛЬНОГО ДОСЬЄ

ЧИЙ ЗЕМЛЯК ВОРОТАР МИХАЙЛОВ?

Футбольний довідник, який в нашій країні видається з 1936 року, відзначає свій піввіковий ювілей. З невеличких по обсягу видань читач може взяти для себе багато цікавої і корисної інформації про улюблений вид спорту. Про популярність таких видань говорить і те, що тільки торік 60 різних міст видали календарі-довідники загальним тиражем понад 2,4 мільйона примірників.

Словом, зацікавленість любителів футболу відповідною літературою очевидна. А при підвищеній увазі до неї природна і реакція на суттєві помилки, що з тих чи інших причин мають місце на сторінках довідників.

Якщо вам потрапить у руки дніпропетровське видання «Футбол-86» (автор-

упорядник А. Косий), викидайте в 50 000 екземплярів видавництвом «Зоря», не обійдіть увагою сторінку 36. Саме тут у рубриці «Сухі воротарі республіки» шанований любитель футболу знає таке: «Найнепробитішим воротарем чемпіонату став ще один наш земляк, а німій киянин М. Михайлов — у 34 матчах він пропустив 26 м'ячів...».

«Словарь русского языка» С. І. Ожегова дає чітке тлумачення слову «земляк». А саме: земляк — уродженець однієї з ким-небудь місцевості.

У мене, та й у багатьох кіровоградських любителів футболу, немає особливої впевненості в тому, що автор дніпропетровського футбольного видання коли-небудь проживав у Кіровограді. Місця, уродженцем якого є

голкипер київського «Динамо» заслужений майстер спорту Михайло Михайлов. Більше того, немає впевненості й у тому, що п'ятдесят тисяч читачів довідника також колись змінили кіровоградську прописку на дніпропетровську. А це земляцтво з досить популярним спортсменом підкреслено особливим займенником «наш». Хоча письменник-гуморист Михайло Жванецький й назвав наш час «часом великих переміщень», повірте, такої значної міграції між двома обласними центрами України ніколи не було.

Влітку 1979 року газета «Комсомольська правда» у матеріалі «Поворот у ворот» повідала своїм читачам про проступок у розпал футбольного сезону молодого голкіпера кіровоградської «Зір-

ки» Михайлова. Нині не зайве буде нагадати ті події семилітньої давності. В день відкриття зонального футбольного турніру VII літньої Спартакіади УРСР у Кіровоград приїхав тренер «Дніпра» Л. Колтун. Після закінчення матчу він зупинив біля роздягальні 20-річного голкіпера «Зірки» М. Михайлова. Розмова була короткою. Через кілька хвилин обидва сіли у службову «Волгу» і зникли.

Марно шукали свого товарища розгублені футболісти «Зірки». Не поспішавши із друзями, не знявшись з комсомольського обліку, Михайлов майнув у Дніпропетровськ... Тоді, як, утім, і сьогодні, в Дніпропетровську про цю історію, майже детективну, старяться не згадувати. Зате автор-упорядник календаря-довідника із задоволенням відзначає заслуги «свого земляка».

С. БОНДАРЕВ.

соціалістичних країн. 10.25 — Розповіді про художників. Г. Гатарін. 10.45 — Документальний телефільм. 11.25 — Народні мелодії. 11.40 — Зустріч інтелектуалів з почесним полярником, доктором медичних наук В. Воловичем. 12.25 — «Дебют». Грають Г. Назарова (фортепіано) і Д. Ібрагімов (віолончель). 12.50 — Телефільм «В сім'ї наших хлопчиків роки». 13.55 —

Англійська мова. 14.25 — Документальний телефільм. 14.55 — Маминна школа. 15.25 — Новини. 15.30 — Ігри доброї волі. Волейбол. Чоловіки. Гандбол. 17.20 — Чемпіонат світу з баскетболу. Чоловіки. 18.00 — Новини. 18.15 — Мультифільм. 18.40 — Чемпіонат світу з баскетболу. Чоловіки. 19.20 — Ігри доброї волі. Гандбол. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Для всіх і для кожного. 20.45 — М. Равель. Вальс. Хореографічна поема. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «У ті роки». 22.25 — Новини.

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник Ігор доброї волі. 8.55 — Вина школи: проблеми перебування. 9.25 — Вистава Буратіно. 9.55 — Роботизований фестиваль в НДР. 10.55 — Для всіх і для кожного. 11.25 — Виступ народного самодіяльного ансамблю танцю «Горинівці». Львівського медінституту. 11.40 — Документальний телефільм. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Фільм «О шостій вечорі після війни». 14.30 — Новини. 14.45 — II Всесоюзний фестиваль народної творчості. Позивні фестивалю. 15.15 — Мультифільм. 15.50 — «Про час і про себе». Поетична антологія Павла Василя. 16.10 — «Піраміда» стійкості революції. 16.40 — Новини. 16.45 — У світі тварин. 17.45 — На запитання телеглядачів відповідає академік В. Афанасьєв. 18.15 — Міжнародний фестиваль естрадної пісні «Золотий Орфей-86». 19.20 — Кіноанорама. 21.00 — «Час». 21.40 — Ігри доброї волі. Спортивна гімнастика. Війка атлетика. Бокс. Парусний спорт. 23.45 — Новини. 23.50 — Щоденник Ігор доброї волі.

ЦТ (II програма)

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Концертний зал «Дружба». 11.20 — Художній телефільм «Народжена революцією». 5 серія. 12.50 — Наука і час. 13.35 — Новини. 13.45 — Зустріч з театром. 14.45 — Солдатові листи. 15.35 — Сонячне коло. 16.05 — В годину дозвілля. 16.40 — ІТТМ. Аукціон ідей. 17.40 — Зустріч школярів з майстрами цирку. 18.45 — Скарби музеїв України. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Концерт ансамблю пісні і танцю «Подільня». 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.40 — «Теплий попіл». Вистава. Під час перерви — Новини.

ЦТ (III програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Кіножурнал «Східний Сибір». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Документальний телефільм. 9.25 — Радянська пошта. 9.55 — Наш сад. 10.25 — Документальний телефільм. 10.45 — Вибірні сторінки світової культури. Джонатан Свіфт. 11.45 — Співак К. Сартасова. 12.10 — «Врелована краса». Зустріч реставраторів, художників, архітекторів і журналістів у Центральному будинку художників. 13.25 — Документальний телефільм. 14.10 — Концерт етнографічного ансамблю «Шашма-но». 14.30 — Телефільм «Давні історії». 1 серія. «Теплий дощ» (НДР). 15.30 — Фільм-балет «Принц і невістка». 16.50 — Мультифільм. 17.20 — Фільм-концерт «Мелодії і Лявова». 17.55 — Реслама. 18.00 — Клуб мандрівників. 19.00 — Ігри доброї волі. Дюдо. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Ігри доброї волі. Бокс. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Джерело». 1 серія. 22.55 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактор — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньопартійного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.